

ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ

1. Απο τον Φεβρουάριο του 1986 ο πληθωρισμός στην Ελλάδα εμφανίζει μια πτωτική τάση που σε αντίθεση με τα προηγούμενα χρόνια δεν ωφείλεται στις διοικητικές παρεμβάσεις στην αγορά ή στην τεχνική συγκράτηση των τιμών των Δημόσιων Υπηρεσιών μέσω της διεύρυνσης των ελλειμμάτων, αλλά ωφείλεται στη χαλάρωση των πληθωριστικών πιέσεων τόσο απο πλευράς εσωτερικών παραγόντων κόστους όσο και απο πλευράς εισαγόμενου πληθωρισμού. Απο την πλευρά του εισαγόμενου πληθωρισμού - η πίεση στις τιμές εσωτερικού- ωφείλεται στη συνεχιζόμενη υποτίμηση της δραχμής που όμως παραμένει σε χαμηλά επίπεδα (μικρότερη του 1% η μέση μεταβολή κατα μήνα της συναλλαγματικής ισοτιμίας) και συνδυάζεται με πτώσεις τιμών προϊόντων στο εξωτερικό εξαιτίας της μείωσης των τιμών του πετρελαίου και των προϊόντων που επηρεάζονται σημαντικά απο αυτό.

Οι επιδράσεις των εσωτερικών στοιχείων κόστους παρα το γεγονός ότι επηρεάζουν σημαντικότερα την αύξηση των τιμών εμφανίζουν εντονότερη χαλάρωση εξαιτίας της εφαρμοζόμενης κατα το 1986, εισοδηματικής πολιτικής που οδήγησε στη βραδύτερη αύξηση του κόστους εργασίας κατά μονάδα προϊόντος σε σχέση προς την εξέλιξη του πληθωρισμού.

2. Ο πίνακας που ακολουθεί δείχνει την εξέλιξη των τιμών στην Ελλάδα κατα το α' τετράμηνο των τεσσάρων τελευταίων ετών.

A ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ

	<u>1986</u>	<u>1985</u>	<u>1984</u>	<u>1983</u>
Γενικός Δείκτης	6,4	6,6	7,0	8,8
Δείκτης Διατροφής	6,9	8,2	7,7	10,0

Παρά την ικανοποιητική εξέλιξη των τιμών, ο πληθωρισμός στην Ελλάδα εξακολουθεί να κινείται σε επικίνδυνα υψηλά επίπεδα αν τον συγκρίνει κανείς με τον πληθωρισμό χωρών της ΕΟΚ ή του ΟΟΣΑ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η εξέλιξη του στις διάφορες χώρες εμφανίζεται ιεραρχημένη σύμφωνα με το επίπεδο της ανάπτυξης της κάθε χώρας και της θέσης της στο διεθνή καταμερισμό εργασίας. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Δείκτης Τιμών καταναλωτή στην Ιαπωνία αυξήθηκε στο 1985 κατά 2,1%, στις Ηνωμένες Πολιτείες 3,5%, στον Καναδά 3,9% και στην ΕΟΚ 5,4%, όταν στην Ελλάδα αυξήθηκε κατά 19,2, στην Πορτογαλία 19,1% και στην Τουρκία 45,2% κλπ.

Η τάση αυτή που αν εξακολουθήσει είναι επόμενο να οδηγήσει σε οδυνηρά αδιέξοδα την οικονομία μας, θα πρέπει να εκτιμηθεί συστηματικότερα και να παρθούν αποφάσεις μακροχρόνιου χαρακτήρα που θα διασφαλίζουν την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας στο εσωτερικό και στο εξωτερικό και θα ελαχιστοποιούν τις επιπτώσεις της άνισης ανταλλαγής για την Ελληνική οικονομία.

3. Με δεδομένη την εισοδηματική πολιτική, τις αναπροσαρμογές τιμών Αγροτικών προϊόντων και τις συμφωνίες που έχουν πραγματοποιηθεί για ορισμένα βασικά προϊόντα και την προϋπόθεση ότι η μέση μηνιαία μεταβολή της Συναλλαγματικής ισοτιμίας δεν θα είναι μεγαλύτερη του 1%, ο Γενικός Δείκτης Τιμών Καταναλωτή δεν θα υπερβεί το 15% κατά την περίοδο Ιανουαρίου-Δεκεμβρίου 1986.

4. Η αντιμετώπιση του πληθωρισμού θα πρέπει να γίνει ο πρώτος στόχος της οικονομικής πολιτικής. Η διατήρηση του σε υψηλά επίπεδα θα υποσκάπτει μόνιμα κάθε προσπάθεια περιορισμού του ελλείμματος στο ισοζύγιο πληρωμών, θα αποθαρύνει κάθε ουσιαστική επενδυτική δραστηριότητα, θα εμποδίζει επομένως την οικονομική ανάκαμψη και σταδιακά θα επηρεάζει αυξητικά το επίπεδο της ανεργίας.

Για το σκοπό αυτό θα πρέπει στα πλαίσια της επεξεργασίας της οικονομικής πολιτικής για το 1987 να συσταθεί ομάδα εργασίας που θα διερευνήσει το πρόβλημα και θα υποβάλλει προτάσεις αντιπληθωριστικής πολιτικής για την περίοδο 1987-1988. Στόχος μας θα πρέπει να είναι στο τέλος του 1988 ο Γενικός Δείκτης Τιμών να μην υπερβαίνει το 8%.

Για το 1987 μια αύξηση της τάξης του 11% στη μέση αμοιβή εργασίας, 7% στη μέση μεταβολή της ισοτιμίας και συγκράτηση των τιμών των Αγροτικών προϊόντων γύρω στο 10-12% επιτρέπει την συγκράτηση του Δείκτη τιμών (αρχή - τέλους περιόδου) στο 11%, με την προϋπόθεση ότι και οι αναπροσαρμογές των τιμολογίων των δημοσίων επιχειρήσεων δεν θα υπερβούν το παραπάνω όριο. Η επίδραση της εφαρμογής του ΦΠΑ επι των τιμών δεν έχει ακόμη εκτιμηθεί. Στη περίπτωση που η αύξηση του συνόλου των εμμέσων φόρων δεν ξεπεράσει το 16% τότε ο στόχος για περιορισμό του Δείκτη στο 11% είναι ρεαλιστικός.